LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2020/450

(2020. gada 22. janvāris)

par atbalsta shēmu SA.29150 – 2010/C (ex 2010/NN), ko īstenoja Vācija nodokļu zaudējumu pārnešanai grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā (*Sanierungsklausel*)

(izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 254)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad tā aicinājusi ieinteresētās personas iesniegt piezīmes saskaņā ar minēto noteikumu ([1]),

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2009. gada 5. augusta un 2009. gada 30. septembra vēstulēs lūdza Vācijai sniegt informāciju par Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli (*Körperschaftsteuergesetz*, "*KStG*") 8.c pantu. Uz šiem pieprasījumiem Vācijas iestādes atbildēja 2009. gada 20. augusta un 2009. gada 5. novembra vēstulēs. Komisija ar 2010. gada 24. februāra lēmumu ("lēmums par procedūras sākšanu") sāka Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 108. panta 2. punktā noteikto oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz *KStG* 8.c panta 1.a punktu (*Sanierungsklausel*).

(2) Lēmums par procedūras sākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]). Komisija aicināja Vāciju un ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes.

(3) Vācijas iestādes iesniedza savas piezīmes 2010. gada 9. aprīļa vēstulē.

(4) Tika rīkotas divas sanāksmes ar Vācijas iestādēm – Briselē 2010. gada 9. aprīlī un 2010. gada 3. jūnijā. Vācijas iestādes 2010. gada 2. jūlijā iesniedza papildu informāciju. Komisija nesaņēma piezīmes no ieinteresētajām personām.

(5) Komisija 2011. gada 26. janvārī pieņēma Lēmumu 2011/527/ES ([3]) ("2011. gada lēmums"), kurā tā norādīja, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts (*Sanierungsklausel*) ir valsts atbalsts, ko Vācija īstenoja nelikumīgi, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Komisija arī secināja, ka atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar *KStG* 8.c panta 1.a punktu, ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, konkrēti, ciktāl to nevar atzīt par saderīgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, kā tas interpretēts pagaidu shēmā ([4]) ([5]), un uzdeva atgūt nesaderīgo atbalstu.

([1]) OV C 90, 8.4.2010., 8. lpp.

([2]) OV C 90, 8.4.2010., 8. lpp.

([3]) Komisijas 2011. gada 26. janvāra Lēmums 2011/527/ES par valsts atbalstu C 7/10 (ex CP 250/09 un NN 5/10), ko īstenoja Vācija – "Shēma nodokļu zaudējumu pārnešanai grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā ("*Sanierungsklausel*")" (OV L 235, 10.9.2011., 26. lpp.).

([4]) Komisijas paziņojums "Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēma, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos" (OV C 83, 7.4.2009., 1. lpp.).

([5]) Saskaņā ar pagaidu shēmu atbalstu uzskata par saderīgu, ja tā apjoms nepārsniedz 500 000 EUR, atbalsta saņēmējs ir uzņēmums, kas 2008. gada 1. jūlijā nebija nonācis grūtībās, un ir izpildīti visi pārējie pagaidu shēmas 4.2.2. punktā paredzētie nosacījumi.

(6) Pēc 2011. gada lēmuma pieņemšanas Vācija un trešās personas iesniedza prasības atcelt 2011. gada lēmumu ([6]). Vispārējā tiesa 2016. gada 4. februārī noraidīja prasību iesniedzēju argumentus un apstiprināja 2011. gada lēmumu ([7]).

(7) Vācija un divi iespējamie atbalsta saņēmēji (*Heitkamp BauHolding GmbH* un *GFKL Financial Services AG*) apstrīdēja Vispārējās tiesas spriedumus. Tiesa 2018. gada 28. jūnijā anulēja Vispārējās tiesas spriedumus un 2011. gada lēmumu ([8]). Tiesa konstatēja, ka Komisija kļūdījās selektivitātes analīzē, kā atsauces sistēmu izmantojot vienīgi noteikumu, kas liedz pārnest zaudējumus tādu izmaiņu gadījumā, kuras saistītas ar uzņēmuma akciju paketes struktūru (*KStG* 8.c panta 1. punkts), un neizmantojot vispārējo zaudējumu pārnešanas noteikumu.

2. **PASĀKUMA/ATBALSTA SĪKS APRAKSTS**

2.1. **Vispārīga informācija**

(8) Uzņēmumu aplikšana ar nodokļiem Vācijā galvenokārt pamatojas uz Likumu par ienākuma nodokli (*Einkommensteuergesetz*, *EStG*) un *KStG*. *EStG* 10.d panta 2. punktā ir paredzēta iespēja pārnest taksācijas gadā radušos zaudējumus; tas nozīmē, ka saskaņā ar maksātspējas principu nākamajos taksācijas gados ar nodokli apliekamos ienākumus var samazināt, atskaitot iepriekšējos zaudējumus, nepārsniedzot maksimāli pieļaujamo apjomu 1 miljonu euro gadā. Saskaņā ar *KStG* 8. panta 1. punktu iespēja pārnest zaudējumus attiecas arī uz uzņēmumiem, kurus apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

(9) Kā norādīja Vācijas iestādes, šāda zaudējumu pārnešana arī izraisīja tirdzniecību ar fiktīviem uzņēmumiem, kas jau sen bija pārtraukuši jebkādu saimniecisko darbību, bet kuri joprojām saglabāja pārnestos zaudējumus.

(10) Vācijas parlaments, reaģējot uz tirdzniecību ar fiktīviem uzņēmumiem, 1997. gadā ierobežoja iespēju pārnest zaudējumus, ieviešot *KStG* 8. panta 4. punktā tā saukto *Mantelkaufregelung* ("mēteļu pirkšanas noteikums"), kur "mētelis" apzīmē fiktīvu uzņēmumu). Ar šo noteikumu zaudējumu pārnešana tika atļauta vienīgi tiem uzņēmumiem, kuri bija juridiski un ekonomiski identiski zaudējumus cietušajam uzņēmumam. Šajā noteikumā nebija ietverta jēdziena "ekonomiski identisks" definīcija, taču tā pamatā bija viens negatīvs un divi pozitīvi elementi:

— uzņēmums nav ekonomiski identisks, ja vairāk nekā puse tā akciju ir nodotas īpašumā citam un ja tas turpina saimniecisko darbību vai to atsāk ar galvenokārt jauniem aktīviem,

— taču uzņēmums ir ekonomiski identisks, ja jaunu aktīvu ieguldījumu veic vienīgi zaudējumus cietušā uzņēmuma pārstrukturēšanas nolūkā un ja darbību, kas izraisīja nesegto zaudējumu pārnešanu, salīdzināmā apmērā turpina turpmākos piecus gadus,

— uzņēmums arī ir ekonomiski identisks, ja jaunu aktīvu ieguldīšanas vietā iegādātājs uzņēmums sedz zaudējumus, kas ir uzkrāti zaudējumus cietušajā uzņēmumā.

(11) Divus pēdējos piemērus dēvēja par *Sanierungsklausel* (grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas klauzula).

(12) *KStG* 8. panta 4. punkts tika atcelts no 2008. gada 1. janvāra ar 2008. gada Likumu par reformām uzņēmējdarbības aplikšanā ar nodokļiem (*Unternehmensteuerreformgesetz 2008*) ([9]).

([6]) Tika iesniegtas 16 atcelšanas prasības – Vācija iesniedz vienu prasību (T-205/11) un iespējamie atbalsta saņēmēji iesniedza 15 prasības. Visas prasības tika apturētas, izņemot T-287/11 un T-620/11.

([7]) Vispārējās tiesas 2016. gada 4. februāra spriedums *Heitkamp BauHolding*/Komisija, T-287/11, ECLI:EU:T:2016:60; Vispārējās tiesas 2016. gada 4. februāra spriedums *GFKL Financial Services*/Komisija, T-620/11, ECLI:EU:T:2016:59.

([8]) Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums *Andres (faillite Heitkamp BauHolding)*/Komisija, C-203/16 P ECLI:EU:C:2018:505; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums Vācija/Komisija, C-208/16 P, ECLI:EU:C:2018:506; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums Vācija/Komisija, C-209/16 P, ECLI:EU:C:2018:507; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums *Lowell Financial Services*/Komisija, C-219/16 P, ECLI:EU:C:2018:508.

([9]) *Unternehmensteuerreformgesetz 2008*, 2007. gada 14. augusts, Federālais Vēstnesis (*Bundesgesetzblatt* ("*BGBl.*")), 2007. gads, I daļa, Nr. 40, 1912. lpp.

(13) Ar šo pašu likumu tika ieviests jaunais *KStG* 8.c panta 1. punkts, kurā paredzēta ierobežotāka iespēja pārnest zaudējumus tādu izmaiņu gadījumā, kas saistītas ar uzņēmuma akciju paketi, nekā *KStG* 8. panta 4. punktā. Saskaņā ar jauno noteikumu:

— neizmantotus zaudējumus pilnībā atsavina, ja vairāk nekā 50 % akciju kapitāla, dalības tiesību, īpašumtiesību vai balsstiesību nodod iegādātājam,

— ja piecu gadu laikā tiek nodoti vairāk nekā 25 %, bet ne vairāk par 50 % akciju kapitāla, dalības tiesību, īpašumtiesību vai balsstiesību, neizmantotos zaudējumus proporcionāli atsavina.

(14) Sākotnēji jaunajā noteikumā nebija paredzēti izņēmumi pārstrukturēšanas procesā esošiem uzņēmumiem, kuri vienlaikus ir arī pakļauti būtiskai īpašumtiesību maiņai.

(15) Saskaņā ar paskaidrojuma rakstu, ko Vācijas parlaments pieņēma kopā ar *Unternehmenssteuerreformgesetz 2008*, *KStG* 8. panta 4. punkta aizstāšanas ar jauno *KStG* 8.c panta 1. punktu nolūks bija vienkāršot noteikumus (paskaidrojuma rakstā ir norādīts, ka *KStG* 8. panta 4. punkta praktiskā piemērošana radīja daudzus sarežģītus juridiskus jautājumus) un mērķtiecīgāk novērst tiesību normas nepareizu izmantošanu ([10]). Vācijas parlaments apzinājās, ka grūtībās nonākuša uzņēmuma pārstrukturēšanas reformas gadījumā, kas ietvēra īpašumtiesību maiņu, zaudējumu pārnešana vairs nebūtu iespējama. To uzskatīja par pieņemamu risinājumu, jo nodokļu iestādes šādā situācijā varētu dzēst nodokļu parādus pēc taisnīguma apsvērumiem pat bez skaidra *KStG* noteikuma ([11]).

2.2. **Pasākums**

(16) 2009. gada jūnijā tika veikts grozījums *KStG* 8.c pantā, ieviešot jaunu noteikumu (*KStG* 8.c panta 1.a punktu) par zaudējumu pārnešanu gadījumā, kad grūtībās nonākušus uzņēmumus iegūst pārstrukturēšanas nolūkā. Šis grozījums bija daļa no Likuma par veselības apdrošināšanu saistībā ar nodokļu atvieglojumiem pilsoņiem (*Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung*) ([12]). Jauno noteikumu parasti arī dēvē par *Sanierungsklausel* (vai "jauno *Sanierungsklausel*", lai to nošķirtu no tā priekšgājēja, proti, *KStG* 8. panta 4. punkta.

(17) Saskaņā ar *KStG* 8.c panta 1.a punktu uzņēmums var pārnest zaudējumus neatkarīgi no tādām izmaiņām, kuras saistītas ar uzņēmuma akciju paketi, kas atbilst *KStG* 8.c panta 1. punktam, ja tiek izpildītas šādas prasības:

— iegāde atbilst uzņēmuma pārstrukturēšanas (*Sanierung*) nolūkam ([13]),

— iegādes laikā uzņēmums ir nelikvīds, tam ir pārmērīgas parādsaistības vai tas ir pakļauts nelikviditātes vai pārmērīgu parādsaistību riskam ([14]),

— ir saglabātas būtiskas uzņēmuma uzņēmējdarbības struktūras:

  — uzņēmumam ievērojot vienošanos starp vadību un darbinieku pārstāvības komiteju (*Betriebsvereinbarung*) par darbavietu saglabāšanu vai

  — piecus gadus pēc iegādes saglabājot 80 % darbavietu (darba algas kopsummas izteiksmē), vai

  — divpadsmit mēnešu laikā ieguldot būtiskus uzņēmējdarbības aktīvus (*wesentliches Betriebsvermögen*) vai norakstot parādus, kuriem joprojām ir ekonomiska vērtība; uzņēmējdarbības aktīvi ir būtiski, ja tie veido vismaz 25 % no iepriekšējā finanšu gada aktīviem; tiek atrēķināta jebkura nodošana atpakaļ iegādātājam uzņēmumam pirmo trīs gadu laikā,

---

([10]) Vācijas parlamenta drukātu dokumentu kopums (*Bundestagsdrucksache*) 16/4841, 74. lpp.

([11]) *Bundestagsdrucksache* 16/4841, 76. lpp., atsaucoties uz Federālās Finanšu ministrijas 2003. gada 27. marta apkārtrakstu (Federālais nodokļu laikraksts (*Bundessteuerblatt*) ("*BStBl.*"), 2003. gads, I daļa, 240. lpp.).

([12]) *Gesetz zur verbesserten steuerlichen Berücksichtigung von Vorsorgeaufwendungen* (*Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung*), 2009. gada 16. jūnijs, *BGBl.*, 2009. gads, I daļa, Nr. 43, 1959. lpp.

([13]) *Sanierung* mērķis ir reorganizēt uzņēmumu. Reorganizācija ir pasākums, kura mērķis ir nepieļaut vai novērst nelikviditāti (*Zahlungsunfähigkeit*) vai pārmērīgas parādsaistības (*Überschuldung*). Attiecīgi reorganizēt var tikai tādus uzņēmumus, kas laikā, kad notiek izmaiņas, kas saistītas ar uzņēmuma akciju paketi, ir vai varētu būt nelikvīdi vai kuriem ir vai varētu būt pārmērīgas parādsaistības.

([14]) Termini "nelikviditāte", "nelikviditātes risks" un "pārmērīgas parādsaistības" ir definēti Vācijas maksātnespējas tiesību aktos (*Insolvenzordnung* ("*InsO*"), 1994. gada 5. oktobris, *BGBl.*, 1994. gads, I daļa, Nr. 70, 2866. lpp.): "nelikviditāte" (*InsO* 17. pants): ja parādnieks nespēj izpildīt maksājumu saistības un ir pārtraucis maksājumus; "nelikviditātes risks" (*InsO* 18. pants): ja parādnieks, iespējams, nespēs izpildīt turpmākās maksājumu saistības noteiktajā termiņā; "pārmērīgas parādsaistības" (*InsO* 19. pants): ja parādnieka uzņēmuma aktīvi nesedz esošās saistības; tomēr parādnieka uzņēmumam nav "pārmērīgu parādsaistību", ja ir pozitīvas prognozes par tā turpmāku pastāvēšanu.

— uzņēmums nemaina darbības nozari piecus gadus pēc iegādes,

— uzņēmums iegādes laikā nav pārtraucis darbību.

(18) *KStG* 8.c panta 1.a punkts stājās spēkā 2009. gada 10. jūlijā, un to piemēro ar atpakaļejošu spēku no 2008. gada 1. janvāra.

(19) Sākotnēji *KStG* 8.c panta 1.a punkts tika ieviests uz noteiktu laiku – līdz 2009. gada 31. decembrim. Tomēr 2009. gada 22. decembrī Vācijas parlaments 2009. gada Likuma par izaugsmes paātrināšanu (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) ietvaros pieņēma noteikumu, ar ko no *KStG* tika svītrota attiecīgā turpināmības klauzula ([15]).

(20) Jānorāda, ka pārnestos zaudējumus var pretstatīt vienīgi pārstrukturēšanas procesā esošā uzņēmuma peļņai. Iegādātājs uzņēmums nevar pretstatīt šos zaudējumus pats savai peļņai. Tā tas ir, pat ja iegādātājs uzņēmums konsolidē savas nodokļu saistības grupas līmenī, jo *KStG* 15. panta pirmā teikuma pirmajā punktā ir aizliegta zaudējumu pārnešana, ja uzņēmums (*Organgesellschaft*) ir konsolidēta uzņēmuma (*Organschaft*) daļa ([16]). Tomēr saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem par uzņēmumu ienākuma nodokli šādus zaudējumus neatsavina; tos tikai "iesaldē" *Organgesellschaft* līmenī un tos var izmantot tad, kad uzņēmums vairs nav konsolidēts. Šo "iesaldēto" zaudējumu pārnešanai nav laika ierobežojuma.

(21) Iegādātājs uzņēmums netieši gūst labumu no *KStG* 8.c panta 1.a punkta, jo, tiklīdz pārstrukturēšanas process ir veiksmīgi pabeigts, pārstrukturētā uzņēmuma nodokļu nasta tiek samazināta saskaņā ar minēto punktu. Turklāt iegādātājs uzņēmums var apvienot daļu savu darbību vai tās visas iegādātajā uzņēmumā un šādā veidā izmantot pārnestos zaudējumus.

3. LĒMUMS PAR PROCEDŪRAS SĀKŠANU

(22) Komisija 2010. gada 24. februāra vēstulē informēja Vācijas iestādes, ka tā ir nolēmusi sākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekš minēto pasākumu, kas īstenots saskaņā ar *KStG* 8. c panta 1.a punktu.

(23) Savā lēmumā par procedūras sākšanu Komisija pauda viedokli, ka *KStG* 8.c panta 1.a punktā ir nošķirti zaudējumus cietuši finansiāli stabili uzņēmumi un uzņēmumi, kuri ir (potenciāli) nelikvīdi vai kuriem ir pārmērīgas parādsaistības, sniedzot labumu pēdējiem. Sākotnēji Komisija uzskatīja, ka pasākums ir selektīvs un ir valsts atbalsts, jo šķita, ka ir izpildīti arī pārējie LESD 107. panta 1. punkta nosacījumi. Visbeidzot Komisija izteica šaubas par pasākuma saderību ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, kā tas interpretēts pagaidu shēmā, un ar 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kā tas interpretēts (toreiz piemērojamajās) Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnēs ([17]) un (toreiz piemērojamajās) Reģionālā atbalsta pamatnostādnēs ([18]).

(24) Pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas Vācijas Federālā Finanšu ministrija uzdeva nodokļu iestādēm, kuras atbild par nodokļu iekasēšanu, pārtraukt piemērot *KStG* 8.c panta 1.a punktu, līdz Komisija lietā būs pieņēmusi galīgo lēmumu, un informēt attiecīgos uzņēmumus, ka nelabvēlīga Komisijas galīgā lēmuma gadījumā valsts atbalsts būs jāatgūst ([19]).

4. VĀCIJAS IESTĀŽU PIEZĪMES

(25) Vācijas iestādes uzskata, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts nav valsts atbalsts trīs iemeslu dēļ:

— tas atbilst privāto kreditoru principam (sk. 4.1. punktu),

— tas nav selektīvs (sk. 4.2. punktu),

— tas ir pamatots ar Vācijas nodokļu sistēmas būtību un vispārējo struktūru (sk. 4.3. punktu).

([15]) *Gesetz zur Beschleunigung des Wirtschaftswachstums (Wachstumsbeschleunigungsgesetz)*, 2009. gada 22. decembris, *BGBl.*, 2009. gads, I daļa, Nr. 81, 3950. lpp., 2. panta 3. punkta b) apakšpunkts.

([16]) Tā dēvētie *vororganschaftliche Verluste*.

([17]) Komisijas paziņojums "Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai" (OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.).

([18]) Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam (OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.).

([19]) Federālās Finanšu ministrijas 2010. gada 30. aprīļa apkārtraksts Vācijas federālo zemju nodokļu iestādēm, kas atbild par nodokļu iekasēšanu (*BMF v. 30.4.2010. – IV C 2 – S 2745-a/08/10005:002*), *BStBl.*, 2010. gads, I daļa, 488. lpp.

(26) Vācijas iestādes arī apgalvo, ka jaunā *Sanierungsklausel KStG* 8.c panta 1.a punktā pēc būtības atbilst iepriekšējai *Sanierungsklausel KStG* 8. panta 4. punktā, ko Komisija nekad nav kritizējusi (sk. 4.4. punktu), un ka vairākās citās dalībvalstīs ir ieviesti līdzīgi nodokļu noteikumi (sk. 4.5. punktu).

4.1. **Atbilstība privāto kreditoru principam**

(27) Savā 2010. gada 2. jūlija vēstulē Vācijas iestādes apgalvo, ka privāto kreditoru principu var izmantot attiecībā uz fiskālām un parafiskālām prasībām ([20]). Tās arī uzskata, ka Vācijas valsts attiecības ar tās nodokļu maksātājiem ir salīdzināmas ar attiecībām starp privāto kreditoru un debitoru, kurus saista ilgtermiņa līgums (*Dauerschuldverhältnis*), piemēram, īres līgums vai darba līgums. Vācijas iestādes uzskata, ka privātais kreditors kā šāda ilgtermiņa līguma puse neīstenotu daļu no turpmākajām prasībām, ja tas ļautu citam uzņēmumam pārņemt tā debitoru, kas savukārt nodrošinātu to, ka tiek turpināts ilgtermiņa līgums.

4.2. **Selektivitātes neesība**

(28) Vācijas iestādes uzskata, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts ir vispārīgs pasākums, jo to var piemērot neatkarīgi no nozares, uzņēmuma lieluma vai reģiona. Tās uzsver, ka jebkurš uzņēmums var nonākt finansiālās grūtībās, nebūdams par to atbildīgs, un pretendēt uz šā noteikuma piemērošanu.

(29) Vācijas iestādes norāda, ka pati Komisija savā 1998. gada paziņojumā par tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai ir paudusi viedokli, ka, "ja turpmāk uzskaitītos pasākumus piemēro bez izšķirības visiem uzņēmumiem un visu preču ražošanai", tad pasākumi, kas ir tikai tehniski nodokļu pasākumi, piemēram, noteikumi par zaudējumu pārnešanu, neesot selektīvi un ka "tas, ka daži uzņēmumi vai dažas nozares no šiem nodokļu pasākumiem gūst lielāku labumu, nenozīmē, ka tās ir pārkāpušas konkurences noteikumus attiecībā uz valsts atbalstu" ([21]).

(30) Vācijas iestādes pauž viedokli, ka šie apsvērumi ir īpaši svarīgi labvēlīgam nodokļu režīmam pētniecībai un izstrādei, kā arī vides aizsardzībai, apmācībai un nodarbinātībai. Vācijas iestādes uzskata, ka nodokļu noteikumi, kas sniedz labumu uzņēmumiem, kuri velta īpašas pūles darbībai šajās jomās, nav selektīvi, jo tie attiecas uz visiem uzņēmumiem, pat ja *de facto* lielāku labumu no tiem gūst uzņēmumi, kuri darbojas konkrētās jomās, nevis citi uzņēmumi. Vācijas iestādes uzskata, ka tāds pats pamatojums būtu arī jāpiemēro nodokļu noteikumiem, kas sniedz labumu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, ko iegādājas, lai pārstrukturētu.

(31) Vācijas iestādes apgalvo, ka Tiesa un Vispārējā tiesa ir pieņēmušas to, ka pasākums, no kura gūst labumu vienīgi grūtībās nonākuši uzņēmumi, principā var būt vispārīgs pasākums, kas nav selektīvs. Tās šajā saistībā vispirms citē spriedumu lietā *DM Transport* ([22]), kurā Tiesa attiecībā uz Beļģijas maksājumu mehānismu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem nolēma, ka:

> "Francijas valdība norāda, ka maksājumu mehānismi attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām nav valsts atbalsts, ja visiem finansiālās grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tos piešķir vienādos apstākļos. Saskaņā ar regulējumu, kas ir ieviests ar Beļģijas tiesību aktiem, šķiet, ka tā tas ir. Tomēr Komisija apgalvo, ka *ONSS* piemīt rīcības brīvība saistībā ar maksājumu mehānismu piešķiršanu.
>
> No Līguma 92. panta 1. punkta izriet, ka vispārīgie pasākumi, ar kuriem nesniedz priekšrocības vienīgi konkrētiem uzņēmumiem vai vienīgi konkrētu preču ražošanai, neatbilst šim noteikumam. Turpretim, ja iestādei, kura piešķir finansiālu palīdzību, ir tāda rīcības brīvība, kas tai ļauj izvēlēties saņēmējus vai nosacījumus, ar kādiem tiek sniegta finansiālā palīdzība, šo palīdzību nevar uzskatīt par tādu, kas pēc sava rakstura ir vispārīga (šajā nolūkā sk. spriedumu lietā C-241/94 Francija/Komisija (1996), Krājums, I-4551, 23. un 24. punkts).
>
> Pamata lietas valsts tiesai ir jānosaka, vai *ONSS* pilnvarās piešķirt maksājumu mehānismus ir rīcības brīvība vai tās nav, un, ja tās nav, jānosaka, vai *ONSS* piešķirto maksājumu mehānismu raksturs ir vispārīgs vai arī ar tiem tiek sniegtas priekšrocības konkrētiem uzņēmumiem."

([20]) Vācija citē Tiesas (otrā palāta) 2004. gada 14. septembra spriedumu lietā Spānija/Komisija, C-276/02, ECLI:EU:C:2004:521, 15. un 26. punkts, un Tiesas (sestā palāta) 1999. gada 29. jūnija spriedumu lietā *DM Transport*, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, 22. un 25. punkts.

([21]) Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas saistīti ar tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai (OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.), 13. un 14. punkts.

([22]) Tiesas (sestā palāta) 1999. gada 29. jūnija spriedums, *DM Transport*, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, 26.–28. punkts.

(32) Vācijas iestādes arī citē spriedumu lietā *HAMSA* ([23]), kurā Spānijas iestādes apgalvoja, ka pasākums nav selektīvs, jo tas attiecas uz visiem grūtībās nonākušiem uzņēmumiem. Par šo punktu Vispārējā tiesa nolēma, ka:

> "Šajā lietā nav pieņemams arguments, uz kura balstījās prasītājs un Spānijas Karaliste, ka ar Spānijas 1922. gada 26. jūlija Likumu par maksājumu apturēšanu ir ieviesta vispārīga procedūra, kas ir piemērojama visiem grūtībās nonākušiem uzņēmumiem. Lai arī ir taisnība, ka likumā nav paredzētas pilnvaras selektīvi piemērot tiesību normas par labu konkrētām uzņēmumu kategorijām vai darbības jomām, ir jāatceras, ka Komisijas kritizētā parādu atlaišana izriet nevis automātiski no likuma piemērošanas, bet no diskrecionārajiem lēmumiem, ko pieņem attiecīgās valsts iestādes. Turklāt tā ir iedibinātā judikatūra, ka, ja iestādei, kura piešķir finansiālu palīdzību, ir tāda rīcības brīvība, kas tai ļauj izvēlēties saņēmējus vai nosacījumus, ar kādiem tiek sniegta finansiāla palīdzība, šo palīdzību nevar uzskatīt par tādu, kas pēc sava rakstura ir vispārīga (lieta C-256/97 *DM Transport* (1999), Krājums, I-3913, 27. punkts)."

(33) Vācijas iestādes apgalvo, ka atšķirībā no pasākumiem *DMT* un *HAMSA* gadījumā *KStG* 8.c panta 1.a punktā nav paredzēti valsts iestāžu diskrecionāri lēmumi, bet tā piemērošana automātiski izriet no likuma. Tāpēc, piemērojot a *contrario* argumentu, *KStG* 8.c panta 1.a punkts nebūtu selektīvs.

(34) Vācijas iestādes arī pauž viedokli, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts ir daļa no noteikumu kopuma, kas veido Vācijas maksātnespējas likumu. Proti, uzņēmuma atbilstība pamatojas uz jēdzieniem "nelikviditāte", "nelikviditātes risks" un "pārmērīgas parādsaistības", kuri ir definēti *Insolvenzordnung* un saskaņā ar kuriem uzņēmums tiek atzīts par atbilstīgu maksātnespējas procedūru sākšanai.

(35) Par selektivitātes jautājumu Vācijas iestādes secina – Komisijas viedoklis nozīmēja, ka jebkurš nodokļu samazinājums ir valsts atbalsts pat tad, ja tas ir vispārīgi piemērojams, un ka šāda nostāja ir pretrunā LESD.

4.3. **Pamatojums saistībā ar nodokļu sistēmas būtību vai vispārējo struktūru**

(36) Vācijas iestādes uzskata, ka ar *KStG* 8.c panta 1.a punktu radītais atbrīvojums tiek pamatots ar Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas būtību un vispārējo struktūru. Tās apgalvo, ka ir objektīva atšķirība starp grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kam ir vajadzīga pārstrukturēšana, un citiem uzņēmumiem un ka šī objektīvā atšķirība ir pamatojums atšķirīgai attieksmei pret grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kuri ir iegūti, lai tos pārstrukturētu. Vācijas iestādes balsta savu argumentu uz trim apsvērumiem.

(37) Pirmkārt, tās norāda, ka, lai gan finansiāli stabiliem uzņēmumiem ir izvēle vai nu pašiem sevi finansēt kapitāla tirgos, vai meklēt citu uzņēmumu, kas tos vēlētos iegādāties, grūtībās nonākušiem uzņēmumiem ir tikai pēdējā iespēja, t. i., meklēt uzņēmumu, kas to iegādātos, jo tie nespēs palielināt parādu kapitāla tirgū vai saņemt bankas aizdevumu. Tādēļ grūtībās nonākuši uzņēmumi sistemātiski zaudēs iespēju pārnest savus zaudējumus, savukārt stabiliem uzņēmumiem vienmēr ir izvēle starp parādu finansēšanu un pircēja meklēšanu.

(38) Otrkārt, tās norāda, ka *KStG* 8.c panta 1. punkta *ratio legis*, t. i., novērst tirdzniecību ar fiktīviem uzņēmumiem, kam ir uzkrāti zaudējumi, nav vajadzīga zaudējumu pārnešanas izslēgšana situācijās, kad iegādes nolūks ir pārstrukturēšana, nevis vienkārši nodokļu optimizācija. Bez *KStG* 8.c panta 1.a punktā noteiktā ierobežojuma attiecībā uz finansiālās grūtībās nonākušu uzņēmumu iegādi, lai tos pārstrukturētu, t. i., iekļaujot arī iegādi ar citu pamatojumu, vairs nevarētu realizēt *ratio legis*.

(39) Treškārt, tās norāda, ka *KStG* 8.c panta 1. punkta mērķis ir nodrošināt, ka uzņēmuma līdzdalības pārdošanas cenas pamatā ir vienīgi uzņēmuma ekonomiskā vērtība, neietverot nodokļu optimizācijai uzkrāto zaudējumu vērtību. Savukārt, veicot grūtībās nonākuša uzņēmuma iegādi, lai to pārstrukturētu, uzkrāto zaudējumu iespējamai vērtībai, kā uzskata Vācijas iestādes, nav īpašas nozīmes. Lai to pamatotu, Vācijas iestādes norāda, ka grāmatveži konsolidētu nodokļu uzņēmuma uzskaitē nepiešķir nekādu vērtību grūtībās nonākuša uzņēmuma potenciāliem pārnestiem zaudējumiem.

(40) Šo triju kumulatīvo iemeslu dēļ Vācijas iestādes uzskata, ka pat tad, ja *KStG* 8.c panta 1.a punkts būtu *prima facie* selektīvs, tas jebkurā gadījumā ir pamatots ar Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas būtību un vispārējo struktūru.

([23]) Vispārējās tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2002. gada 11. jūlija spriedums lietā *HAMSA*/Komisija, T-152/99, EU:T:2002:188, 157. punkts.

4.4. **Saikne starp jauno un iepriekšējo *Sanierungsklausel***

(41) Vācijas iestādes secina, ka no 2008. gada 1. janvāra *KStG* 8.c pants ir aizstājis līdzīgu noteikumu, proti, *KStG* 8. panta 4. punktu. Tās norāda, ka abiem noteikumiem ir viens mērķis, t. i., novērst tirdzniecību ar fiktīviem uzņēmumiem, kam ir uzkrāti zaudējumi.

(42) Vācijas iestādes atzīmē, ka Komisija nekad nav norādījusi uz iespējamām problēmām saistībā ar *KStG* 8. panta 4. punktu un tāpēc, šķiet, šis noteikums nav valsts atbalsts.

(43) Tādēļ saistībā ar iepriekš minēto Vācijas iestādes uzskata Komisijas nostāju par nekonsekventu.

4.5. **Līdzīgi noteikumi citās nodokļu sistēmās**

(44) Vācijas iestādes ir norādījušas, ka daudzās citās dalībvalstīs ir ar *KStG* 8.c panta 1.a punktu salīdzināmi noteikumi. Tās šajā saistībā min Austriju, Beļģiju, Itāliju, Luksemburgu, Nīderlandi un Somiju. Tās norāda, ka Komisija nav veikusi nekādas darbības attiecībā uz šīm dalībvalstīm savas kompetences ietvaros valsts atbalsta jomā, lai gan sistēmas ir ļoti līdzīgas.

(45) Reaģējot uz lēmuma par procedūras sākšanu 34. apsvērumu, kurā izklāstītas Komisijas veiktās darbības attiecībā uz Francijas sistēmu, Vācijas iestādes uzsver arī to, ka Vācijas sistēma atšķiras no Francijas sistēmas, kura attiecas tikai uz konkrētām ekonomikas nozarēm un ietver pilnu atbrīvojumu no uzņēmumu ienākuma nodokļa.

5. **NORISES PĒC 2011. GADA LĒMUMA PIEŅEMŠANAS UN TĀ ATCELŠANAS**

(46) Pēc 2011. gada lēmuma pieņemšanas Vācija apturēja pasākuma īstenošanu līdz Vispārējās tiesas vai Tiesas galīgajam spriedumam ([24]).

(47) Vācijas Federālā konstitucionālā tiesa (*Bundesverfassungsgericht*) 2017. gada 29. martā atzina par nekonstitucionālu zaudējumu proporcionālu atsavināšanu gadījumā, ja saskaņā ar *KStG* 8.c panta 1. punktu tiek nodoti 25–50 % pamatkapitāla, dalības tiesību, īpašumtiesību vai balsstiesību, un pieprasīja, lai Vācijas parlaments līdz 2018. gada 31. decembrim izdarītu grozījumus noteikumā ([25]). Pēc tam Vācijas parlaments (ar atpakaļejošu spēku no 2007. gada 21. decembra) atcēla zaudējumu proporcionālu atsavināšanu, ja tika nodoti 25–50 % pamatkapitāla, dalības tiesību, īpašumtiesību vai balsstiesību, un saglabāja tikai pilnīgu zaudējumu atsavināšanu, ja vairāk nekā 50 % šāda kapitāla vai tiesībām tika nodoti citam uzņēmumam ([26]).

(48) Pēc tam, kad Tiesa atcēla 2011. gada lēmumu, Vācija 2018. gada 11. decembrī *KStG* atkārtoti ieviesa *Sanierungsklausel* (8.c panta 1.a punkts) (ar atpakaļejošu spēku no 2008. gada) ([27]).

6. **PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS**

(49) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu "ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

(50) Tādēļ, lai pasākumu kvalificētu kā atbalstu šā noteikuma izpratnē, ir jāizpilda šādi nosacījumi: i) pasākumam jābūt piedēvējamam valstij un finansētam no valsts līdzekļiem; ii) tam jāpiešķir uzņēmumam priekšrocība; iii) piešķirtajai priekšrocībai jābūt selektīvai un iv) atbalstam jārada vai jādraud radīt konkurences izkropļojumus un jāiespaido tirdzniecība starp dalībvalstīm.

(51) Lai pasākumu varētu raksturot kā valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, jābūt izpildītiem visiem četriem nosacījumiem, un šie nosacījumi ir kumulatīvi. Vispirms Komisija pārbaudīs nosacījumu, kas attiecas uz selektīvas priekšrocības piešķiršanu.

([24]) 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts (*KStG* 34. panta 7. punkta c) apakšpunkta grozījums) likumā, saskaņā ar kuru transponējama Direktīva par prasību piedziņu saistībā ar noteiktiem nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem un grozāmi nodokļu likumi (*Gesetz zur Umsetzung der Beitreibungsrichtlinie sowie zur Änderung steuerlicher Vorschriften*), 2011. gada 7. decembris, *BGBl.*, 2011. gads, I daļa, Nr. 64, 2592. lpp.

([25]) Federālās konstitucionālās tiesas 2017. gada 29. marta spriedums, *2 BvL 6/11*, https://www.bundesverfassungsgericht.de/e/ls20170329_2bvl000611.html.

([26]) 6. panta 2. punkts (*KStG* 8.c panta 1. punkta grozījums) likumā par apgrozījuma nodokļu iztrūkuma novēršanu, kas rodas, pārdodot preces internetā, un ar ko groza citus nodokļu likumus (*Gesetz zur Vermeidung von Umsatzsteuerausfällen beim Handel mit Waren im Internet und zur Änderung weiterer steuerlicher Vorschriften*), 2018. gada 11. decembris, *BGBl.*, 2018. gads, I daļa, Nr. 45, 2338. lpp.

([27]) 6. panta 6. punkta b) apakšpunkts (*KStG* 34. panta 6. punkta grozījums) *Gesetz zur Vermeidung von Umsatzsteuerausfällen beim Handel mit Waren im Internet und zur Änderung weiterer steuerlicher Vorschriften*.

(52) Principā, lai novērtētu priekšrocības esību, uzņēmuma finansiālais stāvoklis pēc pasākuma būtu jāsalīdzina ar tā finansiālo stāvokli, ja pasākums nebūtu veikts ([28]).

(53) Jo īpaši attiecībā uz nodokļu pasākumiem, lai pierādītu iespējamo nodokļu atvieglojumu, ir jānovērtē, vai uzņēmumam piemērotais nodokļu režīms sniedz tam priekšrocības salīdzinājumā ar parasto jeb "normālo" nodokļu režīmu ([29]). Tādējādi atvieglojuma novērtējums ir cieši saistīts ar selektivitātes kritērija novērtējumu (kad nodokļu atkāpes režīma esība tiek arī novērtēta salīdzinājumā ar vispārējiem nodokļu noteikumiem).

(54) Saskaņā ar iedibināto judikatūru ([30]) nodokļu pasākuma materiālās selektivitātes novērtējumu veic trīs posmos. Pirmkārt, ir jānosaka un jāizpēta parastais jeb "normālais" nodokļu režīms ("atsauces sistēma"), ko piemēro attiecīgajā dalībvalstī. Otrkārt, saistībā ar šo parasto jeb "normālo" nodokļu režīmu ir jānovērtē un jānosaka, vai kāda priekšrocība, ko piešķir attiecīgais nodokļa pasākums, var būt selektīva. Tas jādara, pierādot, ka šis pasākums ir atkāpe no parastā režīma, jo nodala uzņēmējus, kuri, ņemot vērā šā režīma mērķi, ir salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā. Treškārt, ja šāda atkāpe pastāv, jānosaka, vai tās cēlonis ir attiecīgās nodokļu sistēmas būtība vai vispārējā struktūra un vai tādējādi to var pamatot ar šīs sistēmas būtību vai vispārējo struktūru. Šajā saistībā dalībvalstij ir jāpierāda, ka atšķirīgais nodokļu režīms izriet tieši no šīs sistēmas pamata vai vadošajiem principiem.

(55) Šajā gadījumā saskaņā ar Tiesas spriedumu ([31]) uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumi, kas Vācijā parasti tiek piemēroti visiem uzņēmumiem, ir atsauces sistēma un tie ietver vispārējo zaudējumu pārnešanas noteikumu saskaņā ar *KStG* 8. panta 1. punktu. Šo noteikumu mērķis ir aplikt ar nodokļiem uzņēmumu peļņu, lai gūtu ieņēmumus budžetā saskaņā ar maksātspējas principu.

(56) *KStG* 8. panta 1. punkts nosaka (atsaucoties uz *EStG* 10.d pantu), ka uzņēmumi, kas apliekami ar ienākuma nodokli, nodokļu vajadzībām var pārnest zaudējumus, kas radušies taksācijas gadā, uz nākamajiem taksācijas gadiem (nepārsniedzot maksimālo pieļaujamo apjomu 1 miljona euro apmērā).

(57) Tiesa lietas *Andres* sprieduma ([32]) 102. punktā norādīja, ka noteikums, kas regulē zaudējumu atsavināšanu, pats par sevi ir izņēmums zaudējumu pārnešanas noteikumā un ka, pamatojoties uz šo noteikumu satura vispārēju pārbaudi, vajadzēja būt iespējai secināt, ka pārstrukturēšanas klauzulas mērķis bija noteikt situāciju, uz kuru attiecas vispārējais zaudējumu pārnešanas noteikums.

(58) Tāpēc, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, nav nepieciešams noteikt, vai noteikumi par tiesību normas nepareizu piemērošanu ir atsauces sistēmas daļa, jo jebkurā gadījumā šķiet, ka Tiesas analīze izslēdz to, ka pārstrukturēšanas klauzula ir pretrunā šo noteikumu mērķim ([33]) un atkāpjas no tiem ([34]).

(59) Lai novērtētu, vai *Sanierungsklausel* (*KStG* 8.c panta 1.a punkts) ir selektīva priekšrocība, Komisijai ir jānosaka, vai attiecīgais nodokļu pasākums ir atkāpe no šīs parastās sistēmas, ciktāl tas nodala uzņēmumus, kuri, ņemot vērā parastās nodokļu sistēmas mērķi, ir salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā.

([28]) Sk. Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu Itālija/Komisija, Lieta 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 17. punkts.

([29]) Sk., piemēram, Tiesas (otrā palāta) 2005. gada 15. decembra spriedumu *Unicredito Italiano*, C-148/04, ECLI:EU:C:2005:774, 50.–52. punkts; Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 8. decembra spriedumu *France Télécom*/Komisija, C-81/10 P, ECLI:EU:C:2011:811, 24. punkts.

([30]) Sk., piemēram, Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 8. septembra spriedumu *Paint Graphos* un citi, C-78/08 līdz C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 49. un 71. punkts; Tiesas (virspalāta) 2016. gada 21. decembra spriedumu Komisija/*World Duty Free Group* un Komisija/*Banco Santander and Santusa*, C-20/15 P un C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 57. un 58. punkts.

([31]) Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums *Andres (faillite Heitkamp BauHolding)*/Komisija, C-203/16 P ECLI:EU:C:2018:505; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums Vācija/Komisija, C-208/16 P, ECLI:EU:C:2018:506; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums Vācija/Komisija, C-209/16 P, ECLI:EU:C:2018:507; Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums *Lowell Financial Services*/Komisija, C-219/16 P, ECLI:EU:C:2018:508.

([32]) Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. jūnija spriedums *Andres (faillite Heitkamp BauHolding)*/Komisija, C-203/16 P ECLI:EU:C:2018:505.

([33]) Tas būtu novērst to, ka uzņēmumi nepamatoti samazina nodokļu bāzi, izmantojot zaudējumu pārnešanu no fiktīviem uzņēmumiem.

([34]) Turklāt varētu apgalvot, ka *Sanierungsklausel* noteiktā prasība saglabāt būtiskas uzņēmējdarbības struktūras un uzņēmuma darbību izslēdz tiesību normas nepareizu piemērošanu.

(60) Ņemot vērā, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts ļauj pārnest zaudējumus uzņēmumiem, kas ir nelikvīdi vai kuriem ir pārmērīgas parādsaistības (vai kuri ir pakļauti nelikviditātes vai pārmērīgu parādsaistību riskam) un kuri tiek pārstrukturēti, pasākums neatkāpjas no vispārējā pārnešanas noteikuma saskaņā ar *KStG* 8. panta 1. punktu.

(61) Pamatojoties uz to, Komisija secina, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts nepiešķir selektīvu priekšrocību uzņēmumiem, uz kuriem tas attiecas.

(62) Ņemot vērā iepriekš minēto, nav nepieciešams novērtēt Vācijas iestāžu iesniegtos papildu argumentus par selektīvas priekšrocības neesamību. Nav arī nepieciešams novērtēt atlikušos nosacījumus, lai pasākumu kvalificētu kā atbalstu, jo, lai pasākumu kvalificētu kā valsts atbalstu, ir jāizpilda visi četri LESD 107. panta 1. punkta nosacījumi, un šie nosacījumi ir kumulatīvi.

7. **SECINĀJUMS**

(63) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secina, ka *KStG* 8.c panta 1.a punkts (*Sanierungsklausel*) nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Shēma nodokļu zaudējumu pārnešanai grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā saskaņā ar *KStG* 8. c panta 1.a punktu (*Sanierungsklausel*) nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2020. gada 22. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājas izpildvietniece
Margrethe VESTAGER